

Prova d'assoliment del curs Intermedi 3

BLOCS

CO	<input type="text"/>	0-6
CL	<input type="text"/>	0-6
GL	<input type="text"/>	0-18
EE	<input type="text"/>	0-32 (mínim 17 punts)
EO	<input type="text"/>	0-18 (mínim 10 punts)

PROVA FINAL..... (0-80)

AVALUACIÓ DE CURS ..... (0-20)

AVALUACIÓ FINAL ..... **(0-100) (criteri d'èxit: 70)**

Recomanacions per als alumnes:

1. Llegiu bé els enunciats dels exercicis abans de fer-los.
2. L'examen no es pot fer amb llapis.
3. Si voleu fer algun esborrany, el podeu fer a les pàgines en blanc.

1. Quim Monzó va intervenir al Cercle de Lectors per respondre a la pregunta: "La literatura està en perill?" L'escriptor parla dels seus orígens lectors en una casa familiar on només hi havia 7 llibres. Escolta la intervenció i digues si les afirmacions següents són veritables o falses:

	V	F
0. Quim Monzó llegia perquè volia anar en contra de les normes.	X	
1. Monzó afirma que, malgrat l'auge de l'audiovisual, la literatura continua sent el centre del món narratiu.		
2. Monzó creu que el desplaçament actual de la narrativa textual en favor de l'audiovisual és transitori.		
3. Tom Wolfe sosté que, aviat, als museus hi haurà llibres.		
4. Pérez Reverte afirma que als museus penjaran en gran format les crítiques de les obres.		
5. Quim Monzó creu que la falsa intel·lectualitat en la narrativa perjudica els lectors.		
6. Pérez Reverte i Quim Monzó menyspreen la literatura de masses, com les novel·les de la saga de Harry Potter.		

2. Alguns escriptors arriben més enllà del paper imprès. Llegeix l'article següent d'Isidre Grau sobre l'exposició al CCCB que es va fer sobre Pere Calders i respon a les preguntes que tens més avall.

Si preguntes a algú: “T’agrada Pere Calders?”, hi ha moltes possibilitats de comprovar com la cara de l’interlocutor s’eixampla amb un somriure relaxat, mentre se li escapa: “Oh, sí! *Antaviana...* Un humor tan deliciós... Un home tan afable...” Però l’exposició *Pere Calders. Els miralls de la ficció*, que estarà fins al gener al CCCB, s’ha proposat combatre el tòpic de l’escriptor discret i bonhomíós per reivindicar una envergadura literària que sovint passa desapercebuda. El malentès ve de l’aparent simplicitat d’estil, d’un lèxic que s’entén a la primera, sense barroquismes, i del to humil que solen gastar els seus narradors, com si la realitat els trepitgés l’ull de poll i ells fossin massa educats per exclamar-se.

La sensació es confirma amb les filmacions que ens mostren l’autor amb un embolcall de timidesa i fragilitat, i amb la gesticulació vehement de qui voldria expressar més del que expressa. Però el seu discurs de fons és el d’un home que se sabia posseïdor de la millor arma per defensar-se de les realitats impertinents: una escriptura afinada com un bisturí i contundent com una maça. A banda de delectar-se amb una exposició transparent (malgrat la foscor del CCCB), els aspirants a contistes tenen una cita obligada amb l’obra de Calders. Tot el que va escriure és un model de tensió d’estil, entesa com la virtut que respira un text quan no hi falta ni hi sobra res i diu tot el que vol dir. Però a més de dominar la forma, no li manquen atributs de fons: la ironia, l’honestedat moral, l’observació ben cisellada i una contínua capacitat de sorprendre el lector, tant a còpia de contrasentits com per la inesperada manera d’ajuntar paraules, que sol gratificar les consciències més endormiscades. No és exagerat afirmar que el seu estil és conseqüència directa d’una manera de ser i de relacionar-se amb el món.

Tal com reflecteix l’exposició, Calders era un home molt aficionat a les màquines i als invents, a més de fascinar-se amb les històries de crims i de naufragis, que ell sabia dur a uns escenaris molt sintètics, de validesa universal. La casa —com a espai de seguretat i confort— i el jardí —l’espai que uneix l’espontaneïtat de la naturalesa vegetal amb l’ordre humà— van ser els escenaris predilectes d’un creador que va construir una obra coherent, al marge de les modes —o en contra, quan se’n va haver de defensar—, que ja estava perfilada en el seu primer recull de contes, *El primer arlequí* (1936). És una presa d’actitud literària —potser influïda per Pirandello, Bontempelli, Trabal i Oliver— que ell defineix com: “El reflex de la vida quotidiana, corrent, gairebé vulgar, que de sobte es veu trencada per un esdeveniment insòlit que els personatges accepten sense escarafalls, amb un fatalisme que és, precisament, el factor de contrast. El que compta és la reacció que provoquen unes situacions excepcionals en uns personatges normals”.

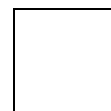
D’altra banda, el seu humor connecta molt bé amb una certa tradició de l’Europa de l’Est, que té com a exponents Karel Čapek i Slavomir Mrožek. Per a qui vulgui endinsar-se en la seva personalitat, no hi ha res millor que consultar la biografia escrita per Agustí Pons *Pere Calders. Veritat oculta* (Edicions 62, 1998), i qui s’interessi per la interpretació literària haurà de recórrer als estudis de Joan Melcion. Mentrestant, em permeto de recomanar la lectura indiscriminada de l’obra contística de qui va optar per la deformació intel·lectualitzada de la realitat com una manera de descobrir-ne angles de comprensió més ambiciosos. Amb aquesta dèria, propugnava la llibertat total per al somni com a mètode d’alliberament de les traves de la realitat i d’accés a

lògiques alternatives que posin en evidència el desajustament entre l'home i la realitat que l'envolta.

Val a dir que Calders no va esgotar la matèria.

Font: *Avui*, 12 de desembre de 2000. Text modificat

0. *Quan preguntes a la gent si li agrada Pere Calders, tothom...*
- es posa a riure.*
  - considera que era més bona persona que contista.*
  - en valora l'humor.*
1. L'exposició del CCCB vol...
- reivindicar el caràcter bonhomíós i afable de l'escriptor.
  - defensar la importància literària de la figura de Calders.
  - restablir els tòpics literaris.
2. Aparentment, l'estil de Calders és...
- simple.
  - educat.
  - barroc.
3. Les projeccions de l'exposició mostren que Calders era...
- contudent.
  - tímid.
  - impertinent.
4. Els contes de Calders sorprenen els lectors perquè...
- els protagonistes sempre són honestos.
  - són reflexos d'experiències viscudes en el món real.
  - les paraules es combinen d'una manera insòlita.
5. Les històries que Calders explica...
- sempre passen en cases, jardins i laboratoris.
  - només són crims i naufragis.
  - presenten fets extraordinaris de persones corrents.
6. L'humor de l'autor...
- enllaça amb el corrent europeu.
  - copia l'humor de Čapek i Mrožek.
  - reflecteix la seva veritable personalitat oculta.

3. Completa els buits de l'entrevista a Josep M. Benet i Jornet, de manera que les respostes siguin coherents amb les preguntes.

—Quan va saber que ⁽⁰⁾ ___ *volia* ___ (VOLER) ser escriptor?

—Sempre vaig voler ser escriptor. Volia ser escriptor com qui vol ser astronauta, ⁽¹⁾ _____ (SABER) que era mentida, acceptant que mai no ho seria.

—Llegia molt?

—La meva distracció constant, durant anys, eren els tebeos. En llegia cada setmana. Els llibres, en canvi, arribaven a casa amb comptagotes, un cada cinc o sis ⁽²⁾ _____ (MES); és a dir, que no n'hauria pogut llegir més de dos l'any. Per això m'escapava sovint a la Biblioteca de Catalunya.

—Com triava els llibres? Algú el guiava o li deia què havia de llegir?

—No els triava. Volia trencar el meu sostre d'⁽³⁾ _____ (INTERÈS), però ho feia a les palpentes, perquè no tenia absolutament ningú que em guiés i que em ⁽⁴⁾ _____ (DIR) que potser no estava cometent maldats, o que em ⁽⁵⁾ _____ (DONAR) referents literaris.

—Després va estudiar filosofia i lletres.

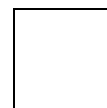
—Doncs sí, però no perquè ⁽⁶⁾ _____ (VOLER) fer un carrera, sinó perquè volia aprendre a escriure teatre: els companys em donaven lliçons de literatura, de pensament, de vida.

—Els temes de la seva obra són limitats; sembla que això hauria de fer més fàcil la feina, però potser és un tema complex. Què me'n pot dir?

—De fàcils, no en tenen gaire, la veritat. Al contrari: són ben ⁽⁷⁾ _____ (COMPLEX). I és clar que ho aconsegueixo o fracasso. Per això sempre em fa por quan acabo una obra nova. Una nit d'estrena és la cosa més ⁽⁸⁾ _____ (ANGOIXÓS) del món. Però també la més bella, i no la canviaria per res.

Font: Elaboració pròpia, a partir de la pàgina "Qui sóc i per què escric" de Josep M. Benet i Jornet.

<http://www.uoc.edu/lletra/noms/jmbenetijornet/index.html>

4. Joaquim Carbó és un dels escriptors de literatura infantil i juvenil més prolífics en llengua catalana. Completa l'entrevista següent que li van fer l'any 2002 a la revista *Cornabou* amb l'opció correcta.

—Què és per a tu la literatura infantil i juvenil?

—La porto ⁽⁰⁾ a la sang. Ara, actualment, una necessitat, una forma d'expressar-me que se m'ha anat fent ⁽¹⁾ _____ al llarg dels anys. Al principi, en canvi, va ser un intent més d'allò que en dèiem un acte de servei, una actitud que avui ha quedat molt ⁽²⁾ _____ per part dels qui, pensant només en termes de professionalitat, obliden les circumstàncies que es vivien en els terribles anys cinquanta i seixanta, quan calia recuperar tantes coses, la llengua, en primer lloc. L'aparició semiclandestina de *Cavall Fort* (1961) i la invitació a participar-hi des del primer número va suposar una oportunitat per a mi, que m'havia abocat a aquest ofici per donar testimoni que el català era encara una llengua viva en què es podien expressar tota mena de sentiments, idees i aventures reals o imaginàries. Crear històries del ⁽³⁾ _____ és fascinant. Al començament, molts em deien que era un ⁽⁴⁾ _____ i que no podria viure només sent un "escriptor per a nois i noies", que era molt més segur tenir ⁽⁵⁾ _____. Però jo tenia ⁽⁶⁾ _____ que volia dedicar-m'hi de ple.

—Com valores la literatura catalana per a joves actual?

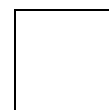
—No n'estic tant al corrent com voldria. A mesura que envelleixo, sento més la necessitat d'estar al corrent de més coses, i això fa que em dispersi molt més: les meves lectures són un ⁽⁷⁾ _____ d'autors diguem-ne clàssics que continuen produint però també dels que havien estat joves promeses que es consoliden amb una obra cada cop més madura. I em sorprèn i meravella l'aparició continuada de noms nous... Es publiquen molts llibres! Hi ha qui diu que massa, i tot. L'abundància, però, mai no és nefasta: és l'escassetat, allò que fa mal.

—Com veus el progressiu ús d'Internet per part dels joves en relació amb el coneixement i la difusió dels autors i la seva obra?

—No ho veig de cap manera perquè aquest és un nou camp, per a mi. Si bé em vaig incorporar aviat a l'ús de l'ordinador, que em meravella com a eina de treball, tot just començo a moure'm, amb total inseguretat, en el correu electrònic. Em temo que posar-me al dia en aquest aspecte constitueix una feinada que no sé si em ⁽⁸⁾ _____ d'atendre.

Font: <http://www.andreusotorra.com/cornabou/docus/entrevistescript.html>. Text modificat

0.	a. a la pell	(b.) a la sang	c. al cap
1.	a. imprescindible	b. imperdible	c. imprescriptible
2.	a. descreguda	b. descrestada	c. desacreditada
3.	a. no res	b. no-res	c. nogensmenys
4.	a. tocacampanes	b. somiatruites	c. trencapins
5.	a. el cul llogat	b. l'ai al cor	c. cap i peus
6.	a. coll avall	b. cap amunt	c. cor fort
7.	a. xim-xim	b. viu-viu	c. poti-poti
8.	a. veig amb cor	b. veig en cor	c. veig de cor

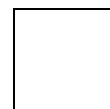

5. Llegeix la declaració de Jaume Cabré a la pregunta de qui és i per què escriu i completa-la amb la grafia que correspongui.

Sovint m'han preguntat per què escric. [...] Escriure, per a mi, és la possibilitat de posar en ordre la meva vida interior i abocar, amb l'ajut de la gran metàfora que és la literatura, allò que penso, que ⁽¹⁾m'amo__na, que temo, que espero, que m'alegra o m'entristeix. Amb un gran ⁽²⁾av__ntatge afegit: el mitjà que faig servir, el ⁽³⁾llengua__e, em permet un plantejament estètic que em plau cada vegada més.

Per a mi escriure és dubtar. Jo no em considero en possessió de cap veritat. Si de cas, en possessió d'opinions. Però en una polèmica, les posicions se simplifiquen i arriben a adquirir categoria de dogma. Això, personalment, em molesta. No crec que sigui just comparar corpus literaris que s'estan fent, que s'estan ⁽⁴⁾constru__nt, amb corpus literaris acabats, païts i resituats en el seu context històric amb la facilitat que dona el pas del temps per "recordar" només els punts àlgids de tota aquesta producció que ha ⁽⁵⁾ac__mpleert el seu cicle i que ha estat ja ⁽⁶⁾anali__ada pels estudiosos. Per altra banda, tampoc no estic satisfet amb gran part de la producció literària actual tot i que reconec que està més exposada a l'anàlisi a partir només de gustos personals dels consumidors. [...] A més, l'èxit o el desastre de vendes pot influir en les valoracions, cosa que no passa quan ens referim a un llibre publicat fa ⁽⁷⁾se__anta (60) anys. [...] Comprend molt bé que allò que escric agradi a uns, desagradi a uns altres i deixi indiferent a uns tercers. És ⁽⁸⁾__ògic.

Font: <http://www.uoc.edu/lletra/noms/jcabre/index.html>

6. Llegeix el text següent de Montserrat Roig en què explica què és per a ella escriure i completa'l amb la paraula adequada.

Hi ha qui em diu creadora perquè menteixo. Hi ha qui em diu mentidera perquè m'invento històries. Bé, no me les invento, les exagero. Si dic que una vella té tres-cents cinquanta anys, tothom sap que això és impossible, ⁽⁰⁾ però, a la gent, li agrada d'imaginar-se que la vella que té vuitanta anys en fa tres-cents cinquanta que és viva.

⁽¹⁾ _____ milers de narracions que cada dia desapareixen —com aquestes fulles que moren a l'estiu sense esperar la tardor—, milers d'històries que es conten de manera una mica exagerada perquè, si no s'exageren, no resulten creïbles: cal una mica de mentida per imaginar-nos que ⁽²⁾ _____ una mica de veritat.

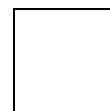
L'escriptor és un ésser que pateix, i pateix tant que el sofriment l'aboca sense remei a escriure. Més que un plaer, l'ofici d'escriure és un càstig terrible, i vaig haver d'aprendre amb els anys que ningú no pot explicar per què escriu; no ⁽³⁾ _____ podem elaborar teories: escriure és un anar fent... [...]

L'única droga que no et mata —encara que et faci emmalaltir—, l'únic efluvi etílic que no et fa perdre els sentits ni et fa malbé el fetge, l'únic amor que no fa fàstic és la bona literatura, la que, ⁽⁴⁾ _____, és un plaer solitari i un vici compartit.

Cal recordar ⁽⁵⁾ _____ no hi ha art més temporal que la literatura. Podem emmalaltir amb el record, ⁽⁶⁾ _____ potser, al final del llarg i lent procés de l'escriptura, descobrirem que hi ha alguna cosa, que hi ha algú, a l'altra banda, que encara batega, que encara existeix.

Font: Montserrat Roig (1996). *Digues que m'estimes encara que sigui mentida*. Barcelona: Edicions 62. Text modificat

0) a. malgrat	☒ b. però	c. doncs
1) a. Hi ha	b. Hi han	c. Hi són
2) a. perseguim	b. seguint	c. perseguiu
3) a. en	b. hi	c. Ø
4) a. ahora	b. a l'hora	c. a les hores
5) a. què	b. que	c. Ø
6) a. a més	b. sinó	c. però

7. Per tal d'engegar la campanya de promoció de la literatura en català, l'AMPA de l'escola dels teus fills et demanen que t'encarreguis de començar a fer contactes i a difondre la iniciativa. Tria una de les dues opcions següents:

- a) Escribeu una carta a un escriptor demanant-li que participi al cicle mensual d'*Una tarda amb l'autor* de l'escola.
- b) Escribeu un article a la revista de l'escola demanant als pares i les mares que proposin lectures clàssiques de la seva infantesa i adolescència per tal de tenir una llista a partir de la qual es pugui tirar endavant la iniciativa de llegir junts.

Tria una de les dues situacions i escriu el text corresponent. (El text ha de tenir un mínim de 110 paraules)

AC	<input type="text"/>	CC	<input type="text"/>	URL	<input type="text"/>	CH	<input type="text"/>	CR	<input type="text"/>	Total Ex. 7	<input type="text"/>
----	----------------------	----	----------------------	-----	----------------------	----	----------------------	----	----------------------	-------------	----------------------

9. Escriure és una activitat que va més enllà de la literatura. Llegeix en veu alta el fragment següent, d'un diari personal.

No vaig oblidar-te. Cada nit t'escrivia i em guardava, curosament, les cartes en un calaix tancat amb pany i clau imaginant que un dia tu les llegiries una per una. Eren dues unces de felicitat, ja ho sé, pensar que les meves cartes formaven un caramull ben espès i podrien ocupar-te moltes hores de lectura, hores en què tornaries, inexorablement, a mi. Estava gelosa de tot el que tu feies i jo no sabia. De les teves anades i vingudes per ciutat, de la gent que t'envoltava, de la teva feina.

Font: Carme Riera (1975). *Te deix, amor, la mar com a penyora*.

10. Ha arribat el dia de la reunió de l'AMPA en què vols exposar la teva opinió sobre la campanya. Tria una de les dues situacions següents. Pots preparar un esquema per ajudar-te a fer l'exposició.

- a) Creus que una manera d'acostar la literatura als nois és que puguin conèixer els escriptors en persona, poder-hi parlar i entendre millor per què escriuen el que escriuen.
- b) Proposes de fer alguna activitat paral·lela de lectura en família, en què pares i fills comparteixin lectures.

Lectura	<input type="text"/>	Intervenció	<input type="text"/>	Pronunciació de la lectura i de la intervenció	<input type="text"/>	Total EO (Bloc eliminatori: mínim 10 punts)	<input type="text"/>
---------	----------------------	-------------	----------------------	--	----------------------	---	----------------------